

Kom erbij!

Ledevaartkerk Chaam, 4 november 2018

Ds. Sara Dondorp

Viering i.s.m. basisschool Het Beekdal

Schriftlezing: Marcus 10: 13-16 (uit de kinderbijbel)

Overdenking

Lieve kinderen, lieve mensen,

Het thema van deze dienst, en van de Boekenweek is: Kom erbij! Dat is wat Jezus tegen de kinderen zegt: Kom erbij! Kom erbij, want jullie, de kinderen, mogen juist mijn vrienden zijn! Dat hadden de leerlingen van Jezus even niet begrepen. Ze waren druk aan het praten met elkaar. En met de Schriftgeleerden. Dat zijn wijze mensen die veel van de Bijbel af weten. En weet je waar ze over aan het praten waren? Over de vraag of je als man van je vrouw mag scheiden. Of eigenlijk zeiden ze het zo: mag je je vrouw wegsturen! Jezus wordt daar boos van. Natuurlijk mag je niemand wegsturen! God houdt niet van wegsturen! Bij God wordt niemand weggestuurd.

Ze zijn dus heel druk en serieus met elkaar in gesprek. Over de vraag of getrouwde mensen mogen scheiden. Dat is in onze tijd nog altijd een pijnlijk probleem. Maar toen was het probleem toch een beetje anders. Vrouwen hadden geen rechten en kinderen al helemaal niet. Kinderen mochten nooit ergens over meepraten. Gelukkig is dat nu wel anders. Maar goed, in Jezus tijd was het soms toegestaan voor een man om zijn vrouw weg te sturen. Volgens de wet van Mozes dan. Maar, zegt Jezus, jullie praten er veel te makkelijk over. Je vrouw wegsturen, dat kan niet! Wegsturen doen we niet. Bij God is het motto altijd: 'Kom erbij!' Want, zegt Jezus: God heeft de mensen geschapen. Mannelijk en vrouwelijk, naar Gods beeld. Dat is een lastige gedachte, dat 'naar Gods beeld'. Het betekent zoiets als: ongeveer zoals God. Maar hoe God eruit ziet, weten we niet. Wat God doet weten we wel. God houdt van mensen, en God is trouw. Misschien is dat wel de bedoeling. Dat wij ook proberen trouw te zijn. Trouw aan God, trouw aan de mensen om onszelf en aan onszelf. Trouw aan grote mensen en aan kleine mensen, aan iedereen. Dus, zegt Jezus: blijf trouw aan elkaar. Blijf met elkaar bevriend.

Nu wil ik tussendoor even iets tegen de vaders en moeders zeggen. Want sommigen zijn wel gescheiden, en dan doet het pijn om te horen dat dat van Jezus niet zou mogen. Inderdaad is het fijn als het lukt om trouw aan elkaar te blijven. Maar soms lukt dat niet. Soms kan je niet meer trouw aan jezelf zijn, als je bij elkaar blijft. Daar wordt iedereen ongelukkig van, niet alleen jijzelf. Als je niet meer bevriend met jezelf kan zijn, kan je al helemaal niet meer bevriend zijn met anderen. Dat kan nooit de bedoeling van God zijn. Wat Jezus wil zeggen is dat regels nooit spijkerhard zijn, maar altijd bedoeld zijn om mensen te helpen. Soms is het nodig dat mensen uit elkaar gaan, maar wegsturen is helemaal nooit de bedoeling. Het gaat altijd om de medemenselijkheid. Om het samen als vrienden met elkaar om kunnen gaan.

Daar waren ze dus serieus over aan het praten met elkaar. Laat Jezus nu de kinderen

helemaal vergeten! Hij is druk aan het praten over hoe akelig echtscheiding is, maar over hoe naar het voor de kinderen is, gaat het niet! Dat kunnen we ons nu toch helemaal niet meer voorstellen. Gelukkig staan er ook kinderen om hem heen. Ze praten niet mee, want dat mochten ze niet. Maar ze zijn er wel. En hun moeders zijn de kinderen niet vergeten. Zij brengen ze bij Jezus. En dan ziet Jezus de kinderen. Andreas en Petrus doen wat alle mensen toen zouden doen. Ze sturen de kinderen weg. Want kinderen tellen niet mee. Dat was toen normaal. Maar Jezus is niet normaal. Jezus weet dat voor God alle mensen erbij horen. Juist de mensen die normaal niet meetellen. "Kom erbij, kinderen!" zegt Jezus. Want wegsturen hoort niet bij God. En Jezus zegt nog meer. Hij zegt het tegen de grote mensen. "Kijk maar naar de kinderen", zegt hij, Kijk naar deze kleine mensen die normaal niet meetellen, bij God tellen zij juist mee. Bij God zijn zij het die helemaal vooraan mogen staan. Als God het was die het op aarde helemaal voor het zeggen had, dan zouden de kinderen het belangrijkste zijn! Want voor God komen de onbelangrijke mensen het eerst. De kleine mensen die normaal niet meetellen. Dus houd alsjeblieft op met jezelf belangrijk te vinden. Waar het om gaat is dat alle mensen er bij mogen horen, dat alle mensen proberen elkaars vrienden te zijn. Als dat zo is, dan lijkt de wereld op wat God bedoeld heeft!

Natuurlijk is het best lastig om allemaal elkaars vrienden te zijn. We zijn immers allemaal verschillend. En je hebt nu eenmaal met de één een klik en met de ander niet. Maar we kunnen wel proberen om aardig tegen elkaar te zijn. Ook al is die ander anders dan jij. Want God houdt van iedereen. Voor God hoort iedereen erbij! De grote mensen én de kinderen. Juist de kinderen.
Amen